

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-07-20 Nr. 429-319
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. sausio 18 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu susidūrė pareiškėjo valdomas automobilis „Audi A8“ (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir kito asmens valdomas automobilis „Hyundai Bayon“ (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*), automobiliai buvo apgadinti. Eismo įvykio dalyviai po įvykio užpildė eismo įvykio deklaraciją, joje atsakomybę už eismo įvykį patvirtino automobilio „Hyundai Bayon“ vairuotojas, kurio civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi buvo apdraudęs draudikas. Informaciją apie įvykį gavęs draudikas pradėjo žalos administravimo procesą.

Žalos administravimo proceso metu pareiškėjas pateikė draudikui automobilio apgadinių nuotraukas ir draudikas, įvertinęs jose matomus apgadinius, kompiuterine programa „Audatex“ parengė 2022 m. vasario 8 d. žalos sąmatą. Žalos sąmatoje nurodyta, kad pareiškėjo automobilio remontas be PVM kainuotų 6 886,84 Eur, o draudimo išmoka be PVM, pritaikius išskaitą už dalių būklės pagerinimą (dėvėtų dalių keitimą naujomis), siektų 3 595,27 Eur.

Sužinojęs apie draudiko apskaičiuotą žalos dydį, pareiškėjas kreipėsi į automobilių vertinimo paslaugas teikiančią UAB „Nepriklausomas vertinimas“ (toliau – bendrovė) dėl automobilio atkūrimo (remonto) sąnaudų nustatymo. 2022 m. vasario 24 d. bendrovė parengė Transporto priemonės vertinimo ataskaitą Nr. 2022NV055 (toliau – Vertinimo ataskaita), kurioje pateiktoje remonto sąmatoje nurodyta, kad automobilio atkūrimo sąnaudos be PVM, pritaikius išskaitą už dalių būklės pagerinimą (dėvėtų dalių keitimą naujomis), siekia 4 682,87 Eur. Vertinimo ataskaitą pareiškėjas pateikė draudikui ir prašė draudimo išmoką apskaičiuoti pagal joje nurodytas remonto kainas.

Gavęs Vertinimo ataskaitą draudikas atliko rinkos tyrimą ir perskaičiavo draudimo išmoką. Remdamasis trijų remonto bendrovių – UAB „Martonas“, UAB „Automobilių dažymo sistemos“ ir UAB „Autovisatos servisas“ – pagal su draudiku sudarytas bendradarbiavimo sutartis taikomais valandiniais darbų įkainiais ir automobilių dalių pardavimo rinkoje veikiančio tiekėjo UAB „Smartlinė“ kainininku, draudikas „Audatex“ programa parengė tris žalos sąmatas (3 593,27 Eur, 3 780,42 Eur ir 3 749,92 Eur be PVM ir pritaikius išskaitas už naudotų dalių keitimą naujomis) ir informavo pareiškėją apie tai, kad išmokės 3 707,87 Eur draudimo išmoką (apskaičiuotą pagal pirmiau minėtų trijų žalos sąmatų vidurkį).

2022 m. kovo 7 d. pareiškėjas pateikė draudikui pretenziją, kurioje nurodė, kad draudikas nevykdo savo pareigos išmokėti pareiškėjo patirtą žalą atlyginančią draudimo išmoką, taip pat paaiškino manąs, kad draudiko apskaičiuota draudimo išmoka neatitinka realios žalos, išreikštos piniginiu ekvivalentu, dydžio. Anot pareiškėjo, draudikas, siūlydamas mokėti patirtos žalos dydžio neatitinkančią draudimo išmoką, pažeidžia pareiškėjo teises, nes jo patirta žala nėra atlyginama teisingai. Minėta pretenzija pareiškėjas prašė draudiko draudimo išmoką perskaičiuoti remiantis Vertinimo ataskaitoje nurodytais atkūrimo kaštais ir išmokėti 4 680 Eur draudimo išmoką, be to, prašė atlygti 266,20 Eur Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidas ir 100 Eur išlaidas už pretenzijos parengimą.

2022 m. kovo 18 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė sprendimo dėl draudimo išmokos, atlyginančios automobiliui padarytą žalą, nekeisiantis. Draudikas paaiškino,

koku būdu apskaičiavo draudimo išmoką, ir nurodė, kad, pagal teisės aktų reikalavimus, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, dydis nustatomas ne pagal bet kokias, o pagal būtinas remonto išlaidas, reikalingas atkurti sugadintą turtą ar jo dalių ir (arba) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos. Anot draudiko, remiantis trijų remonto bendrovių darbų valandiniais įkainiais ir UAB „Smartlinė“ kainyne nurodytomis automobilio dalių kainomis apskaičiuotos išmokos užtenka būtinosioms išlaidoms padengti. Draudikas atsakyme taip pat nurodė priėmęs sprendimą atlyginti pusę bendrovei sumokėtų Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidų.

2022 m. kovo 22 d. pranešimu draudikas informavo pareiškėją išmokėsiąs iš viso 3 840,97 Eur draudimo išmoką, atlyginančią 3 707,87 Eur žalą automobiliui ir pusę bendrovės samdymo išlaidų – 133,10 Eur.

Draudiko galutinis sprendimas pareiškėjo netenkino, todėl jis kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą. Pareiškėjas nurodė, kad draudikas neišmoka pareiškėjo patirtus nuostolius atlyginančios draudimo išmokos, be to, nesuteikia pakaitinio automobilio ir atsisako atlyginti pakaitinio automobilio nuomos išlaidas. Pareiškėjas iš esmės pakartojė pretenzijoje nurodytus argumentus ir paaiškino, kad draudikas pripažino neteisingai apskaičiavęs draudimo išmoką ir atsižvelgė į Vertinimo ataskaitą, tačiau išmoką padidino tik nestipriai, ginčas tarp šalių liko neišspręstas. Be to, pareiškėjas nurodė, kad dėl kilusių nesutarimų turėjo įsigyti teisinės paslaugas.

Kreipimusi pareiškėjas prašė draudiko išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytus automobilio atkūrimo kaštus be PVM (4 682,87 Eur), atlyginti visas Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidas (266,20 Eur) ir 200 Eur teisinės pagalbos išlaidų (už pretenzijos ir kreipimosi į Lietuvos banką parengimą). Taip pat pareiškėjas prašė atlyginti pakaitinio automobilio nuomos išlaidas už laikotarpį nuo 2022 m. sausio 20 d. iki ginčo išnagrinėjimo pabaigos, nes automobilio nebuvo galima eksploatuoti, neaišku, kada jis bus suremontuotas.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjo kreipimąsi, jame draudikas nurodė su pareiškėjo pateiktais argumentais nesutinkąs ir prašė pareiškėjo reikalavimus atmesti. Draudikas paaiškino nustatęs, kad Vertinimo ataskaitoje pateikti skaičiavimai yra atlikti teorinio pobūdžio metodais, o pati ataskaita pagrįsta subjektyviu ją rengusių specialistų vertinimu, apskaičiuojant didžiausią galimą nuostolių dydį. Draudikas taip pat nurodė, kad Vertinimo ataskaitoje pateikti darbų įkainiai nėra pagrįsti rinkos aktualijas atspindinčiais duomenimis, be to, draudikas neturi duomenų, kad pareiškėjas būtų įsigijęs naujas originalias gamintojo atstovo parduodamas dalis brangiausia kaina, kaip tai nurodyta Vertinimo ataskaitoje.

Draudikas paaiškino įvertinęs tai, kad skiriasi draudiko žalos sąmatoje ir pareiškėjo pateiktoje Vertinimo ataskaitoje nustatytų atkūrimo sąnaudų dydis, taip pat tai, kad su Vertinimo ataskaita buvo pateikta daugiau automobilio apgadinimų nuotraukų, ir nusprendęs dar kartą įvertinti nuostolių dydį pagal trijų remonto bendrovių taikomus darbų įkainius bei UAB „Smartlinė“, užsiimančios naujų originalių automobilių dalių prekyba bei turinčios viešai skelbiamą kainų katalogą, nurodomas dalių kainas. Taip buvo apskaičiuota 3 707,87 Eur draudimo išmoka už automobilio sugadinimus.

Atsakydamas į pareiškėjo reikalavimą atlyginti visas Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidas, draudikas nurodė sutinkąs, kad Vertinimo ataskaita gali būti laikoma rašytiniu įrodymu, tačiau nesutinkąs, jog draudikas turi imperatyvią pareigą ja vadovautis. Anot draudiko, privalomąjį draudimą reglamentuojantys teisės aktai nenumato pareigos draudimo išmokos apskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitą, ji neturi jokios didesnės įrodomosios galios ir yra tik vienas įrodymų, kuris vertinamas kartu su kitais duomenimis. Draudikas nurodė, kad nagrinėjamu atveju Vertinimo ataskaitoje apskaičiuotas nuostolių dydis buvo neteisingas, nes nustatytas remiantis teorinio pobūdžio vertinimais ir subjektyvia nuomone, be to, teigė, kad jeigu pareiškėjas būtų su draudiku bendradarbiavęs (pavyzdžiui, informavęs apie papildomus sugadinimus), tai draudikas būtų pats įvertinęs nuostolio dydį. Be to, draudikas atkreipė dėmesį į tai, jog pateikus Vertinimo ataskaitą atlikto tyrimo pagrindu apskaičiuota draudimo išmoka padidėjo tik 114,60 Eur, o tai rodo, kad ir pirmasis draudiko atliktas skaičiavimas buvo teisingas. Atsiliepime teigiama, kad, siekiant taikaus ginčo sprendimo, pusė (133,10 Eur) Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidų buvo kompensuotos, o reikalavimą atlyginti ir likusią išlaidų dalį draudikas prašė atmesti kaip nepagrįstą.

Atsižvelgdamas į pareiškėjo reikalavimą suteikti pakaitinį automobilį nuo pranešimo apie

žalą dienos, draudikas sutiko, kad išlaidos, patirtos pakaitinio automobilio nuomos metu, gali būti laikomos žala ir atlyginamos pagal privalomąjį draudimą reglamentuojančius teisės aktus, tačiau nurodė, kad nukentėjęs trečiasis asmuo tokiu atveju turi pateikti šių išlaidų būtinumą, pagrįstumą patvirtinančius duomenis: prašymą dėl pakaitinio automobilio nuomos, nuomos faktą patvirtinančius dokumentus (pavyzdžiui, nuomos sutartį, apmokėjimo dokumentus ir kt.). Pats draudikas nurodė pakaitinių automobilių parko neturįs ir automobilio suteikti negalintis. Draudikas taip pat paaiškino, kad nors pareiškėjas teigia faktiškai besinuomojantis automobilį nuo 2022 m. sausio 20 d., draudikui nebuvo pateikta jokių tokių aplinkybes patvirtinančių įrodymų. Dėl šios priežasties draudikas negali įvertinti ir apskaičiuoti draudimo išmokos, atlyginančios pakaitinio automobilio nuomos išlaidas, be to, draudikui susidaro įspūdis, kad faktiškai automobilio nuoma nebuvo vykdoma. Dėl pirmiau minėtų priežasčių draudikas pareiškėjo reikalavimą dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų taip pat prašė laikyti nepagrįstu.

Atsikirdamas į pareiškėjo reikalavimą atlyginti teisinės pagalbos išlaidas, draudikas nurodė su tokiu reikalavimu nesutinkąs. Draudikas nurodė žalą administravęs ir draudimo išmoką apskaičiavęs pagal galiojančius teisės aktus, bendradarbiavęs su pareiškėju ir tinkamai vykdęs savo pareigas. Draudiko teigimu, pareiškėjas nepateikė jokių konkrečių argumentų, kodėl draudiko apskaičiuota draudimo išmoka yra neteisinga, teikė tik asmeninio pobūdžio samprotavimus apie draudiko sukčiavimą, kurie yra visiškai nepagrįsti. Be to, pretenzijos pateikimas nedarė įtakos žalos administravimui ir galutinio nuostolio dydžio įvertinimui, t. y. galutinė draudimo išmoka apskaičiuota dar prieš pateikiant pretenziją.

Ginčo nagrinėjimo metu Lietuvos bankas keletą kartų papildomai kreipėsi į draudiką su prašymais pateikti išsamius paaiškinimus dėl draudiko atliktuose skaičiavimuose figūravusių automobilio remonto darbų kainų ir remonto apimties bei teikė siūlymus apsvarstyti galimybę tarp šalių kilusius nesutarimus spręsti taikiai.

2022 m. liepos 5 d. draudikas informavo Lietuvos banką priėmęs išimtinį sprendimą ir nusprendęs draudimo išmoką, atlyginančią dėl automobilio apgadinimų padarytą žalą, apskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitą, atlyginti 100 Eur teisinės pagalbos išlaidas ir visas turto vertintojų samdymo išlaidas. Draudikas taip pat pateikė pareiškėjui skirto pranešimo apie draudimo išmoką kopiją. Pranešime nurodyta, kad draudikas išmokėjo iš viso 5 049,07 Eur draudimo išmoką (4 682,87 Eur už žalą automobiliui ir 366,20 Eur už patirtas kitas išlaidas), ir paaiškinta, kad draudikas nėra gavęs jokių duomenų apie tai, kad pareiškėjas būtų nuomojęsis pakaitinį automobilį. Draudikas paaiškino, kad jeigu tokius duomenis pareiškėjas turi, tai turėtų pateikti įvertinimui, o jei automobilį nuomos ateityje, remonto laikotarpiu, tai apie tai informuoti draudiką.

2022 m. liepos 7 d. draudikas pateikė Lietuvos bankui mokėjimo nurodymų duomenis, patvirtinančius, kad trimis mokėjimais pareiškėjui buvo išmokėta bendra 5 049,07 Eur draudimo išmoka.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Pažymėtina, kad draudikui sutikus draudimo išmoką perskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitą ir išmokėti 4 682,87 Eur draudimo išmoką už automobilio apgadinimus, taip pat atlyginti visas Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidas (266,20 Eur) bei atlikus mokėjimus, ginčų dėl draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo automobilio remonto kaštus, dydžio ir dėl Vertinimo ataskaitos parengimo išlaidų nebeliko, ir šiame sprendime dėl šių aspektų nepasisakoma.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus duomenis nustatyta, kad tarp šalių liko neišspręstas ginčas dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų ir dalies (100 Eur) teisinės pagalbos išlaidų atlyginimo.

Dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų atlyginimo

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Taisyklių

ir kt.) nuostatomis.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis – eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka, kuri 2 straipsnio 2 dalyje apibrėžiama kaip draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (arba) neturtinei žalai atlyginti. Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (arba) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. Iš teisės aktų, reglamentuojančių žalos atlyginimo klausimus, nuostatų, teisės doktrinos ir susiklosčiusios teismų praktikos darytina išvada, kad asmeniui atlygintini turtiniai praradimai pasireiškia kaip nuostoliai, jeigu dėl neteisėtų veiksmų jis turi tam tikrų išlaidų ir tuo blogina savo turtinę padėtį.

Pažymėtina, kad pagal transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį, kaip nuostolio draudimo sutartį, mokama draudimo išmoka yra skirta atlyginti žalą, per eismo įvykį padarytą asmeniui, turtui ir neturtinei žalai, taip pat nuostoliams, atsiradusiems kaip eismo įvykio padarinys, kompensuoti (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 ir 5 dalys). Esant tokiam reglamentavimui specialiajame įstatyme detaliau žalos atlyginimo klausimas turi būti sprendžiamas pagal bendrąsias civilinės atsakomybės normas.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.249 straipsnio 1 dalyje, kurioje pateikiama žalos samprata, kaip tiesioginiai nuostoliai, yra įrašytos ir asmens turėtos išlaidos, taip pat negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jei nebūtų neteisėtų veiksmų. Nukentėjusiam trečiajam asmeniui atlygintini nuostoliai, kaip šio asmens patirtos išlaidos, turi atitikti tokius požymius: jos turi būti priverstinės, būtinos ir protingos (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2002 m. kovo 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-479/2002*). Be to, atsižvelgiant į TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalies nuostatas, svarbu tai, kad atsakingas draudikas per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Lietuvos banko vertinimu, pakaitinės transporto priemonės nuomos išlaidos yra viena iš žalos turtui, kurią draudikas neviršydamas draudimo sumos yra įsipareigojęs atlyginti, rūšių. Vartotojo patirtos pakaitinio automobilio nuomos išlaidos, nustačius jų priežastinį ryšį su eismo įvykiu, taip pat esant kitoms transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės sąlygoms, turėtų būti priskirtinos prie išlaidų, atlyginamų TPVCAPDĮ nustatyta tvarka. Tačiau, kaip minėta, prašymo išmokėti tokias išlaidas atlyginančią draudimo išmoką pagrįstumas turi būti vertinamas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotų atlygintinų išlaidų požymių (priverstinės, būtinos ir protingos) kontekste. Be to, tokios išlaidos turi būti pagrįstos, t. y. vartotojas turi pateikti duomenis, kad jis buvo sudaręs transporto priemonės nuomos sutartį ir už transporto priemonės nuomą realiai sumokėjo.

Pažymėtina, kad pareiškėjas Lietuvos bankui nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad pareiškėjas po eismo įvykio arba automobilio remonto metu (jei jis buvo suremontuotas) buvo sudaręs transporto priemonės nuomos sutartį ir už nuomą sumokėjo, taip pat duomenų, kurie leistų daryti išvadą, kad tokios išlaidos buvo priverstinės, būtinos ir protingos. Draudikas Lietuvos bankui taip pat nurodė negavęs iš pareiškėjo jokių duomenų apie buvusią ar būsimą pakaitinio automobilio nuomą ir todėl papildomai informavęs pareiškėją apie tai, kad jeigu tokios išlaidos buvo patirtos ar planuojama jų patirti, tai apie tai turi būti informuotas draudikas.

Bylos duomenų pagrindu darytina išvada, kad ginčo nagrinėjimo metu nebuvo gauta jokių duomenų apie faktiškai patirtas ar planuojamas patirti išlaidas už pakaitinio automobilio nuomą, todėl šiuo metu nėra pagrindo rekomenduoti draudikui atlyginti menamas ir galimas pakaitinio automobilio nuomos išlaidas.

Dėl 100 Eur teisinės pagalbos išlaidų atlyginimo

Neteisminio vartojimo ginčų tvarką reglamentuojančio Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad priimant sprendimą dėl ginčo

esmės turi būti sprendžiama dėl vartotojo patirtų išlaidų, susijusių su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra (įskaitant būtinas ekspertizės arba laboratorinių tyrimų išlaidas, išlaidas advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti ir vertimo išlaidas), atlyginimo proporcingai patenkintų vartotojo reikalavimų daliai. Analogiškos nuostatos yra įtvirtintos Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 62 punkte.

Pažymėtina, kad draudikas ginčo nagrinėjimo Lietuvos banke metu sutiko atlyginti 100 Eur iš pareiškėjo reikalautų 200 Eur teisinės pagalbos išlaidų, remdamasis pareiškėjo pateikta UAB „Finaura“ 2022 m. kovo 7 d. sąskaita faktūra, kurioje numatyta mokėtina 100 Eur suma už pretenzijos draudimo bendrovei parengimą, ir atliko mokėjimą. Jokių kitų duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, jog pareiškėjas yra sumokėjęs dar 100 Eur už teisinę pagalbą arba turi įpareigojimą už ją sumokėti, byloje nėra.

Atsižvelgiant į tai, kad dokumentais pagrįsta teisinės pagalbos išlaidų dalis pareiškėjui buvo atlyginta, pareiškėjo reikalavimas atlyginti iš viso 200 Eur teisinės pagalbos išlaidų, patirtų kreipiantis į draudiką su pretenzija ir kreipiantis į Lietuvos banką, laikytinas nepagrįstu.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Teisės taikymo ir teisėkūros skyriaus vadovė,
pavadojanti departamento direktorių

Eglė Lukošienė